

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Oliver Medical”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu nadanym mu kolejno rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r., rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r., rozporządzeniem Komisji (WE) nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., rozporządzeniem Komisji (UE) nr 861/2010 z dnia 5 października 2010 r. i rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że celem stwierdzenia, czy towary tego rodzaju co towary w postępowaniu głównym należy zaklasyfikować raczej jako urządzenia i przyrządy przeznaczone do celów medycznych w ramach pozycji 9018 tej nomenklatury lub jako urządzenia do mechanoterapii w ramach jej pozycji 9019, a nie jako aparaturę elektryczną posiadającą indywidualne funkcje w ramach pozycji 8543 wskazanej nomenklatury, należy wziąć pod uwagę wszystkie istotne aspekty sprawy w zakresie dotyczącym obiektywnych cech i właściwości owego produktu. Pośród istotnych aspektów należy ocenić użycie owych towarów zamierzone przez producenta, podobnie jak warunki i miejsce ich użycia. Okoliczność, że owe towary są przeznaczone do leczenia jednej lub wielu chorób i że owo leczenie powinno być wykonywane w autoryzowanym ośrodku zdrowia i pod kontrolą pracownika służby zdrowia stanowi wskazówkę mogącą prowadzić do wykazania, że owe towary są przeznaczone do celów medycznych. Natomiast okoliczność, że towary umożliwiają głównie dokonywanie upięszeń estetycznych, że można je obsługiwać poza ramami medycznymi, np. w salonie piękności, i bez interwencji pracownika służby zdrowia, stanowi wskazówkę mogącą podważyć przeznaczenie owych towarów do celów medycznych. Wymiary, masa i stosowana technologia nie stanowią aspektów decydujących dla celów klasyfikowania towarów tego rodzaju co towary rozpatrywane w postępowaniu głównym do pozycji CN 9018.

(¹) Dz.U. C 377 z 21.12.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Ringkonnakohus – Estonia) – Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS

(Sprawa C-553/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki pośrednie — Podatki akcyzowe — Dyrektywa 2008/118/WE — Artykuł 1 ust. 2 — Paliwo płynne objęte podatkiem akcyzowym — Podatek od sprzedaży detalicznej — Pojęcie „szczególnego celu” — Uprzednie przydzielenie wpływów z podatku — Organizacja transportu publicznego na obszarze miasta)

(2015/C 138/16)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tallinna Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tallinna Ettevõtlusamet

Strona pozwana: Statoil Fuel & Retail Eesti AS

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG, należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala on na stwierdzenie, że podatek, taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w zakresie w jakim jest on nakładany na sprzedaż detaliczną paliwa płynnego objętego podatkiem akcyzowym, wypełnia szczególnie cel w rozumieniu tego przepisu w przypadku, gdy jest on przeznaczony na finansowanie organizacji transportu publicznego na obszarze jednostki samorządu terytorialnego nakładającej ten podatek, które to zadanie ta jednostka samorządu terytorialnego ma obowiązek wypełniać i finansować niezależnie od wspomnianego podatku, nawet jeśli wpływy z tego podatku są wykorzystywane wyłącznie w celu wykonywania tej działalności. Wspomniany przepis należy w konsekwencji interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, które prowadzą taki podatek od sprzedaży detalicznej paliwa płynnego objętego podatkiem akcyzowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünewald

(Sprawa C-559/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Podatki bezpośrednie — Podatek dochodowy — Możliwość odliczenia świadczeń opiekuńczych wypłacanych w zamian za darowiznę w ramach antycypowanego spadkobrania — Wyłączenie w stosunku do podmiotów niebędących rezydentami)

(2015/C 138/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Dortmund-Unna

Strona pozwana: Josef Grünewald

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które podatnikowi niebędącemu rezydentem uzyskującemu w tym państwie członkowskim dochody z działalności gospodarczej w związku z udziałami w spółce, które zostały mu przekazane przez rodzica w drodze darowizny z tytułu antycypowanego spadkobrania, odmawia możliwości odliczenia od tych dochodów świadczeń opiekuńczych wypłacanych przez niego temu rodzicowi w zamian za tę darowiznę, podczas gdy to uregulowanie przyznaje możliwość takiego odliczenia podatnikowi będącemu rezydentem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 15.2.2014.